ชื่อเรื่องการค้นคว้าแบบอิสระ

ความรู้พื้นบ้านในการปลูก และการใช้ประโยชน์พืช สมุนไพรตระกูลขึ้งของเกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่

ชื่อผู้เขียน

นางสาวประมวล ชูสกุล

วิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (เกษตรศาสตร์) สาขาวิชาส่งเสริมการเกษตร

คณะกรรมการสอบการค้นคว้าแบบจิสระ :

ผู้ช่วยศาสตราจารย์ กฐิน	ศรีมงคล	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตภาจารย์ ดุษฎี	ณ ลำปาง	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. พิทยา	สรามศิริ	กรรมการ
รถงศาสตราจารย์ ดร. ไพบูลย์	สุทธสุภา	ก ~~รร~~ มการ

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความรู้พื้นบ้านในการปลูกและการใช้ประโยชน์พืช สมุนไพรตระกูลชิง และหาความสัมพันธ์ระหว่างข้อมูลพื้นฐานส่วนบุคคล ปัจจัยทางด้านเศรษฐกิจ และสังคม กับความรู้พื้นบ้านในการปลูกและการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพรตระกูลชิงของเกษตรกร ในจังหวัดเชียงใหม่ ตลอดจนปัญหาและข้อเสนอแนะของเกษตรกรในการปลูกและการใช้ ประโยชน์พืชสมุนไพรตระกูลชิง

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาคือ เกษตรกร 120 คน จาก 5 อำเภอของจังหวัดเชียงใหม่ ได้ แก่ อำเภอเมือง อำเภอแม่ริม อำเภอสะเมิง อำเภอสันทรายและอำเภอสันป่าตอง

จากผลการวิจัยพบว่า เกษตรกรที่ศึกษา มีอายุเฉลี่ย 50.4 ปี ส่วนใหญ่เป็นเพศชาย มี จำนวนสมาชิกในครัวเรือน 3 คน มีระดับการศึกษาขั้นประถมศึกษา มีอาชีพหลักด้านการเกษตร ส่วนใหญ่อาศัยบนพื้นที่ราบ มีรายได้เฉลี่ย 40,239.5 บาท/ปี และได้รับข้อมูลข่าวสารด้านสมุนไพร จากใทรทัศน์และเพื่อนบ้าน

การวิเคราะห์ความรู้พื้นบ้านในการปลูกและการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพรตระกูลขิงของ เกษตรกรในจังหวัดเชียงใหม่ พบว่า เกษตรกรมีความรู้พื้นบ้านในระดับปานกลาง โดยมีความรู้พื้น พืชตระกูลขิงที่ทำการศึกษา เกษตรกรจะมีการปลูกไว้ตามบริเวณบ้านเรือนและปลูกไว้ เป็นจำนวนน้อย เป็นผักสวนครัวหลังบ้าน สำหรับไว้บริโภคในครัวเรือนและใช้เป็นยารักษาโรค ด้วย

จากผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า อายุ และการได้รับข้อมูลข่าวสารทางด้านสมุนไพร ของเกษตรกรมีความสัมพันธ์กับความรู้ พื้นบ้านในการปลูกและการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพร ตระกูลขิง สำหรับ เพศ การศึกษา จำนวนสมาชิกในครอบครัว สภาพพื้นที่ อาชีพและรายได้ทั้ง หมด ไม่มีความสัมพันธ์กับความรู้พื้นบ้านในการปลูกและการใช้ประโยชน์พืชสมุนไพรตระกูลขิง แต่อย่างใด

ปัญหาและอุปสรรคของเกษตรกร คือ ขาดการให้ข้อมูลข่าวสารทางด้านสมุนไพรและยัง ไม่มีการส่งเสริมการปลูกอย่างจริงจัง

ข้อเสนอแนะจากผลการวิจัยครั้งนี้ คือ รัฐบาลควรจะมีการส่งเสริมการปลูกและการใช้ ประโยชน์พืชสมุนไพรแก่ผู้สูงอายุ และควรเปิดโอกาสให้เกษตรกรได้เข้าถึงข้อมูลข่าวสารให้มากยิ่ง ขึ้น เพื่อให้เกษตรกรได้รู้จักพืชสมุนไพรดียิ่งขึ้น Independent Study Title

Traditional Knowledge on Growing and Use of Zingiberaceae as Medicinal Plants of Farmers in Chiang

Mai Province

Author

Choosakul Miss Pramual

M.S.(Agriculture)

Agricultural Extension

Examining Committee:

Srimongkol Chairman Asst. Prof. Katin

Nalampang Member Asst. Prof. Dusdee

Member Sruamsiri Asst. Prof. Dr. Pittaya

Assoc. Prof. Dr. Paiboon

Suthasupa

Member

Abstract

The objectives of this research were to study (1) traditional knowledge on growing and use of Zingiberaceae as medicinal plants, (2) the relationship between personal characteristics, socio-economic factors and traditional knowladge on growing and use of Zingiberceae medicinal plants of farmers in Chiang Mai Province and (3) problems and obstacles of farmer on growing and use of Zingiberaceae medicinal plants.

Population studied were 120 farmers from 5 Districts; Muang, Mae Rim, Samoeng, San Sai and San Pa Tong.

From research findings, it was found that farmers' average age was 50.4 years old with 3 family members. Most of them were male and finished primary school. Agriculture was the main source of income. Most farmers lived in lowland with an average income of 40,239.5 Baht per year. The information about medicinal plants mostly obtained from television and neighbours.

As for traditional knowledge on growing and use of Zingiberaceae medicinal plants, farmers had such knowledge at a moderate level, having most knowledge on Curcuma and least knowledge on Wild Ginger.

Most Zingiberaceae medicinal plants studied, farmers planted a few in the backyard garden for family consumption and use for medicinal purpose.

From hypothesis testing, it was indicated that age and access to information on medicinal plants were related to traditional knowledge on growing and use of Zingiberaceae medicinal plants while sex, educational level, family member, topography, occupation were not related to traditional knowledge at all.

Problems and obstacles were lack of the provision of herbal information and lack of support from the government.

It was recommended that, the government should promote the cultivation and use of medicinal plants to old aged people and give more opportunity to farmers to get access to information about such medicinal plants.